

Αθήνα, 10-12-2013

Επίκαιρη Ερώτηση

Προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: Άκρως ανησυχητική μείωση του ανθρώπινου δυναμικού των 9 Κέντρων Προστασίας Παιδιού και των Παραρτημάτων τους (Παιδοπόλεις)

Τα τελευταία χρόνια (2012, 2013) λύονται κατά συρροή οι υπαλληλικές σχέσεις ενός μεγάλου αριθμού υπαλλήλων από το τακτικό και «εποχικό» προσωπικό των ΚΕΝΤΡΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ σε όλη τη χώρα. Υπό την πίεση του μνημονίου έχουν αποχωρήσει πάρα πολλά άτομα εξαιτίας συνταξιοδοτήσεων, λήξης συμβάσεων ΙΔΟΧ και «διαθεσιμότητας δημοσίων υπαλλήλων». Πρόκειται για βρεφοκόμους, βοηθούς βρεφοκόμων, κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους, παιδοψυχολόγους, διοικητικούς, που είναι εντελώς απαραίτητοι για τη λειτουργία αυτού του ευαίσθητου τομέα κοινωνικής πρόνοιας ο οποίος αφορά την προστασία των απροστάτευτων, κακοποιημένων, εγκαταλελειμμένων, παραμελημένων παιδιών που με εισαγγελική εντολή εισάγονται στους δημόσιους φορείς παιδικής προστασίας.

Το εποπτεύον υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σε «αντικατάστασή» τους προσλαμβάνει ελάχιστους, ως «εποχικό» ή «επικουρικό» προσωπικό με συμβάσεις ορισμένου χρόνου μικρής διάρκειας (2μηνες, 6μηνες, 8μηνες), ενώ συχνά οι άνθρωποι αυτοί μένουν απλήρωτοι για μήνες κάνοντας μάλιστα και διπλοβάρδιες. Έτσι τα Κέντρα υπολειτουργούν (στο Κέντρο Προστασίας Παιδιού Αττικής «Η Μητέρα» δύο πτέρυγες είναι κλειστές λόγω έλλειψης προσωπικού), τα παιδιά δε λαμβάνουν ούτε στοιχειωδώς την υποστήριξη που τους χρειάζεται, οι ανάδοχοι και θετές οικογένειες δεν υποστηρίζονται πλέον όπως δικαιούνται (μόνο δύο κοινωνικοί λειτουργοί υπηρετούν στο Αναρρωτήριο Πεντέλης). Σήμερα, μόνο στα δημόσια παιδιατρικά νοσοκομεία της Αττικής βρίσκονται τουλάχιστον 60 παιδιά, τα οποία με εισαγγελική εντολή πρέπει να εισαχθούν άμεσα στα δημόσια κέντρα παιδικής φιλοξενίας, την ίδια στιγμή που ενώ υπάρχουν κενές θέσεις παιδιών σε αυτά δεν υπάρχει το αναγκαίο προσωπικό.

Τα παιδιά που φιλοξενούνται σε κέντρα προστασίας συνδέονται συναισθηματικά με τους ενήλικες που εργάζονται εκεί με αποτέλεσμα οι αποχωρήσεις ή οι συχνές εναλλαγές προσώπων που αναλαμβάνουν τη φροντίδα τους να δημιουργούν τεράστια ανασφάλεια και αστάθεια στην ψυχοκοινωνική τους ανάπτυξη. Με μεγάλη συχνότητα πλέον, ελέω μνημονίου, τα παιδιά αναβιώνουν την εγκατάλειψη, τον αποχωρισμό, την απώλεια που έχουν βιώσει από τη φυσική τους οικογένεια.

Η πρόσφατη υπόθεση της μικρής Μαρίας έφερε στο προσκήνιο τόσο την αδιαφορία της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου για την παιδική πρόνοια, όσο και την έλλειψη πολιτικής βούλησης για την καταπολέμηση μιας από τις πιο αποκρουστικές παρανομίες όπως είναι η εμπορία παιδιών. Ανέδειξε δε την αδικαιολόγητη άγνοια ή έλλειψη εμπιστοσύνης του πρωθυπουργού της χώρας στα δημόσια προγράμματα φιλοξενίας και αποκατάστασης παιδιών όταν έσπευσε να παραπέμψει ο ίδιος τη Μαρία σε μη κυβερνητική οργάνωση.

Επειδή η κυβέρνηση, επιχειρώντας την πιο πιστή εφαρμογή του μνημονίου, δε διστάζει να θυσιάσει τα πλέον αδύναμα κοινωνικά θύματα της άκρατης εφαρμοζόμενης λιτότητας, που είναι τα απροστάτευτα παιδιά,

Επειδή υπό τις παρούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης που επικρατούν στη χώρα μας, ειδικά η κοινωνική πρόνοια που αφορά τα παιδιά που χρήζουν δημόσιας μέριμνας πρέπει να είναι απόλυτης προτεραιότητας,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Πώς τεκμηριώνει τη μεγάλη μείωση από ειδικό και μόνιμο προσωπικό των Κέντρων Κοινωνικής Πρόνοιας; Πρόκειται να αναλάβει πρωτοβουλία για την πλήρωση μόνιμων θέσεων εργασίας ειδικού προσωπικού, ώστε τα Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας να λειτουργήσουν με τους καλύτερους δυνατούς όρους σε όφελος των προστατευόμενων παιδιών και της κοινωνίας γενικότερα;
2. Γνωρίζει ότι στα δημόσια νοσοκομεία φιλοξενούνται προσωρινά δεκάδες παιδιά που έχουν άμεση ανάγκη από στέγη και φροντίδα από τα εξειδικευμένα ΝΠΔΔ και πώς σκοπεύει να δώσει λύση σε αυτό;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Βούτσος